

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-108-10

Druk nr 3387

Warszawa, 15 września 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A
z dnia

o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców. Infrastruktura krytyczna obejmuje systemy:

- a) zaopatrzenia w energię, surowce energetyczne i paliwa,
- b) łączności,
- c) sieci teleinformatycznych,
- d) finansowe,
- e) zaopatrzenia w żywność,
- f) zaopatrzenia w wodę,
- g) ochrony zdrowia,
- h) transportowe,
- i) ratownicze,
- j) zapewniające ciągłość działania administracji publicznej,

k) produkcji, składowania, przechowywania i stosowania substancji chemicznych i promieniotwórczych, w tym rurociągi substancji niebezpiecznych;”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) europejskiej infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia i instalacje kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców, wyznaczone w systemach, o których mowa w pkt 2 lit. a i h, w zakresie energii elektrycznej, ropy naftowej i gazu ziemnego oraz transportu drogowego, kolejowego, lotniczego, wodnego śródlądowego, żeglugi oceanicznej, żeglugi morskiej bliskiego zasięgu i portów, zlokalizowane na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie;”;

2) w art. 5b w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na podstawie szczegółowych kryteriów, o których mowa w ust. 2 pkt 3, we współpracy z odpowiednimi ministrami odpowiedzialnymi za systemy, sporządza jednolity wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej z podziałem na systemy. W wykazie wyróżnia się także europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, mogącą mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską. Wykaz ma charakter niejawnny;”;

3) po art. 6 dodaje się artykuły 6a – 6c w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, na bieżąco rozpoznaje potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną, badając, czy infrastruktura krytyczna spełnia kolejno następujące wymogi:

- 1) kryteria sektorowe – progi liczbowe ustalone przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, charakteryzujące parametry, wchodzących w skład systemów infrastruktury krytycznej obiektów, urządzeń oraz instalacji lub funkcje realizowane przez te obiekty, urządzenia, instalacje, warunkujące identyfikację infrastruktury krytycznej;
- 2) stanowi składnik, system lub część infrastruktury, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności, oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską w wyniku utraty tych funkcji;
- 3) jej zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie Unii Europejskiej;
- 4) kryteria przekrojowe – w zakresie przybliżonych progów ustalonych przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej – obejmujące:
 - a) kryterium ofiar w ludziach – oceniane w odniesieniu do ewentualnej liczby ofiar śmiertelnych lub liczby rannych,

- b) kryterium skutków ekonomicznych – oceniane w odniesieniu do znaczenia strat ekonomicznych lub pogorszenia jakości towarów lub usług, w tym potencjalnych skutków ekologicznych,
 - c) kryterium skutków społecznych – oceniane w odniesieniu do wpływu na zaufanie opinii publicznej, cierpień fizycznych i zakłócenia codziennego życia, w tym utraty podstawowych usług.
2. Infrastruktura krytyczna jest uznawana za potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną po spełnieniu łącznie kolejnych wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 oraz co najmniej jednego z wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

Art. 6b. 1. O potencjalnej europejskiej infrastrukturze krytycznej dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa informuje właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ta infrastruktura może mieć istotny wpływ. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa podaje nazwę i lokalizację potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej i przyczyny jej wyznaczenia.

2. W celu wyznaczenia europejskiej infrastruktury krytycznej oraz dokładnych progów kryteriów przekrojowych, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa prowadzi rozmowy z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej:

- 1) na które potencjalna europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może mieć istotny wpływ;

- 2) na których terytorium zlokalizowana jest potencjalna europejska infrastruktura krytyczna mogąca mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską.
3. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa w rozmowach, o których mowa w ust. 2, przedstawia stanowisko uzgodnione z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnych za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, których przedstawiciele mogą brać udział w rozmowach.
4. W przypadku gdy infrastruktura zlokalizowana na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która nie została rozpoznana jako europejska infrastruktura krytyczna, może mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa informuje Komisję Europejską o zamiarze przeprowadzenia rozmów na ten temat.
5. Na podstawie ustaleń będących wynikiem rozmów, o których mowa w ust. 2, Rada Ministrów wyznacza, w drodze uchwały, z zakresu potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, europejską infrastrukturę krytyczną.
6. Właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma wpływ europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje dane identyfikujące europejską infrastrukturę krytyczną, w tym jej nazwę i lokalizację.
7. Dane, o których mowa w ust. 1 i 6, oraz uchwała, o której mowa w ust. 5, mają charakter niejawnny.

Art. 6c. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje Komisji Europejskiej:

1) co roku informacje o liczbie infrastruktury krytycznych:

a) w odniesieniu do których prowadzono z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej rozmowy na temat progów kryteriów przekrojowych, umożliwiających wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

b) wchodzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w skład europejskiej infrastruktury krytycznej w poszczególnych systemach, o których mowa w art. 3 pkt 2a, oraz o liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma ona wpływ;

2) co 2 lata sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z systemów, w których została wyznaczona europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mają charakter niejawnny.”;

4) w art. 11 w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) realizacja zadań planistycznych i programowych z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej oraz europejskiej infrastruktury krytycznej, w tym opracowywanie i aktualizacja załącznika funkcjonalnego do Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego dotyczącego ochrony infrastruktury krytycznej, a także współpraca, jako krajowy punkt kontaktowy, z instytucjami Unii Europejskiej

i Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego oraz ich krajami członkowskimi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej;”;

5) w art. 14 w ust. 6 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) gromadzenie i przetwarzanie informacji dotyczących infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terenie województwa;”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje transpozycji dyrektywy Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony (Dz. Urz. UE L 345 z 23.12.2008, str. 75).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 65, poz. 553, Nr 85, poz. 716 i Nr 131, poz. 1076.

Sprawdzono pod względem prawnym i redakcyjnym:

Prezes Rządowego Centrum Legislacji
Maciej Berek

Dyrektor Departamentu Rady Ministrów
Hanka Babińska

09/22rch

UZASADNIENIE

Ustawa o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym dokonuje implementacji do prawa polskiego dyrektywy Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony (Dz. Urz. UE L 2008.345.75).

Projekt przewiduje wprowadzenie definicji europejskiej infrastruktury krytycznej (EIK), przez którą należy rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia i instalacje kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, zlokalizowane na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, których zakłócenie lub zniszczenie miałoby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie.

To, czy wpływ jest istotny, ocenia się w odniesieniu do kryteriów przekrojowych. Brane są pod uwagę skutki wynikające z międzysystemowych współzależności z innymi rodzajami infrastruktury. Europejska infrastruktura krytyczna jest wyznaczana w ramach systemów zaopatrzenia w energię, surowce energetyczne i paliwa oraz transportowych.

Definicja została zbudowana w oparciu o definicję z art. 2 lit. b oraz załącznik nr 1 dyrektywy. Miało to na celu uniknięcie wprowadzania załączników do zmienianej ustawy. W definicji europejskiej infrastruktury krytycznej uwzględnione zostały także elementy definicji infrastruktury krytycznej z art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym. Mając na względzie treść art. 11 dyrektywy 2008/114/WE, tzn. kwestię dokonania przeglądu dyrektywy w 2012 r. oraz fakt określenia kolejnych sektorów, które będą wykorzystane do celów wprowadzenia dyrektywy w życie, wzięto pod uwagę konieczność ewentualnej kolejnej zmiany ustawy o zarządzaniu kryzysowym. W chwili obecnej bliżej niesprecyzowane założenia związane z przyszłym przeglądem dyrektywy nie pozwalają na kompleksowe rozwiązanie tej kwestii. Niesprecyzowany jest również czas trwania przeglądu dyrektywy oraz osiągnięcia konsensu pomiędzy państwami członkowskimi UE, dotyczącego ewentualnego nowego jej tekstu. Dotychczasowe doświadczenia z prac nad tekstem dyrektywy

pozwalają wyciągnąć wniosek, że należy liczyć się ze znacznym rozciągnięciem czasowym przedmiotowych prac.

Propozycja w zakresie zmiany definicji infrastruktury krytycznej polegająca na:

- 1) uzupełnieniu nazwy systemu zaopatrzenia w energię i paliwa poprzez dodanie „surowców energetycznych”,
- 2) rozdzieleniu systemów: łączności i sieci teleinformatycznych,
- 3) rozdzieleniu systemów: zaopatrzenia w żywność i wodę,
- 4) wykreślenia systemu komunikacyjnego

– stanowi niezbędny element kompleksowych rozwiązań w zakresie definicji zawartych w projekcie, służący skorelowaniu z rozwiązaniami zastosowanymi w dyrektywie oraz optymalnemu dostosowaniu do przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.), umożliwiając czytelny podział kompetencji poszczególnych organów w oparciu o działy administracji.

Dyrektywa, koncentrując się na zapewnieniu niezbędnych warunków ochrony EIK, nie ingeruje w krajowe rozwiązania dotyczące wskazywania krytyczności danej infrastruktury („To, czy wpływ jest istotny, określa się przy użyciu krajowych metod rozpoznawania infrastruktury krytycznej lub w odniesieniu do kryteriów przekrojowych, na odpowiednim szczeblu krajowym.” – opis etapu 2 w załączniku III do dyrektywy). Podkreśleniem tego podejścia jest fakt, że wyłoniona w drodze procedury infrastruktura krytyczna jest jedynie potencjalną EIK. Dopiero uzyskanie zgody wszystkich uczestników procesu wyznaczania EIK (państwa, na którego terytorium zlokalizowana jest potencjalna EIK oraz państw, na które może mieć ona wpływ) decyduje o jej ostatecznym uznaniu za EIK.

W projekcie wskazano kryteria sektorowe i kryteria przekrojowe jako wskaźniki umożliwiające dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, we współpracy z właściwymi ministrami i kierownikami urzędów centralnych, rozpoznawanie na bieżąco potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej.

Kryteria sektorowe to progi liczbowe ustalone przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, charakteryzujące parametry, wchodzących w skład systemów

infrastruktury krytycznej obiektów, urządzeń oraz instalacji lub funkcje realizowane przez te obiekty, urządzenia, instalacje, warunkujące identyfikację infrastruktury krytycznej.

Natomiast kryteria przekrojowe – w zakresie progów ustalonych przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej obejmują kryterium:

- 1) ofiar w ludziach;
- 2) skutków ekonomicznych;
- 3) skutków społecznych.

Przewiduje się, iż infrastruktura krytyczna jest uznawana za potencjalną infrastrukturę krytyczną m.in. po jej identyfikacji za pomocą kryteriów sektorowych oraz spełnieniu co najmniej jednego z kryterium spośród wymienionych w kryteriach przekrojowych.

Kryteria sektorowe i kryteria przekrojowe są elementami procedury rozpoznawania przez państwa członkowskie infrastruktury krytycznej, która może być wyznaczona jako europejska infrastruktura krytyczna – w tym celu bada się, czy infrastruktura krytyczna spełnia kolejno poniższe etapy:

- 1) 1 etap – brane są pod uwagę kryteria sektorowe w celu dokonania pierwszej selekcji infrastruktury krytycznej w danym sektorze;
- 2) 2 etap – następuje sprawdzenie, czy stanowi ona składnik, system lub część infrastruktury, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności, oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską w wyniku utraty tych funkcji;
- 3) 3 etap – następuje sprawdzenie, czy jej zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie Unii Europejskiej;
- 4) 4 etap – brane są pod uwagę kryteria przekrojowe.

W celu wyznaczenia europejskiej infrastruktury krytycznej oraz dokładnych progów kryteriów przekrojowych, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa będzie prowadzić dwustronne lub wielostronne rozmowy z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej:

- 1) na które potencjalna europejska infrastruktura krytyczna, zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może mieć istotny wpływ;
- 2) na których terytorium zlokalizowana jest potencjalna europejska infrastruktura krytyczna mogąca mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską.

Komisja Europejska w dokumencie pod tytułem „Niewiążące wytyczne do implementacji dyrektywy Rady w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony” wskazała jedynie informacyjnie progi kryteriów sektorowych i przekrojowych (niejawna część dokumentu), mających zastosowanie do wyznaczenia europejskiej infrastruktury krytycznej, zastrzegając jednak, że dokładne progi tych kryteriów, powinny być ustalone osobno dla poszczególnych przypadków w drodze konsultacji pomiędzy zaangażowanymi państwami członkowskimi.

Po osiągnięciu porozumienia kryteria pozwalające wyznaczyć europejską infrastrukturę krytyczną, wynikające z dyrektywy Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. zostaną zawarte także w Narodowym Programie Ochrony Infrastruktury Krytycznej, zgodnie z art. 5b ust 2 pkt 3 ustawy o zarządzaniu kryzysowym.

Celem Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej (NPOIK) opracowanego we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych przez dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa i przyjętego w drodze uchwały przez Radę Ministrów, będzie stworzenie warunków do poprawy bezpieczeństwa zarówno dla infrastruktury krytycznej, jak również dla europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa zobowiązany został do bieżącego rozpoznawania potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej, we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy zaopatrzenia w energię i paliwa oraz transportowych i komunikacyjnych, stosując określone wymogi i kryteria oraz informując o wyznaczeniu potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej państwa członkowskie Unii Europejskiej, na które może mieć ona wpływ.

Mając na względzie ustalenia będące wynikiem dwustronnych lub wielostronnych rozmów dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej – Rada Ministrów wyznaczy, w drodze uchwały, spośród zakresu potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej europejską infrastrukturę krytyczną. Uchwała Rady Ministrów będzie miała charakter niejawnny.

Europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ewidencjonowana będzie w jednolitym wykazie sporządzonym przez dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. W wykazie tym będzie również umieszczona europejska infrastruktura krytyczna, która jest zlokalizowana na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej i może mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską.

Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa informować będzie co roku Komisję Europejską o liczbie infrastruktur krytycznych:

- 1) w odniesieniu do których prowadzono z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej rozmowy na temat progów kryteriów przekrojowych, umożliwiających wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub mającej na nią wpływ;
- 2) wchodzących w skład na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej europejskiej infrastruktury krytycznej oraz o liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma ona wpływ.

Ponadto dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa co dwa lata sporządzać będzie również dla Komisji Europejskiej podsumowujące sprawozdania dotyczące europejskiej infrastruktury krytycznej, zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Dyrektywa obliguje, aby proces rozpoznawania i wyznaczania EIK po raz pierwszy został zakończony w terminie do dnia 12 stycznia 2011 r. Proces ten będzie procesem ciągłym i podlegał będzie aktualizacjom.

Część zaleceń wynikających z ustaleń dyrektywy Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. zostało już zawartych w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym oraz w rozporządzeniach Rady Ministrów w sprawie: Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej (Dz. U. Nr 83, poz. 541) oraz planów ochrony infrastruktury krytycznej (Dz. U. Nr 83, poz. 542). Procedury dotyczące informacji niejawnych określone są w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych.

Propozycja nowego brzmienia pkt 10 w art. 14 ust. 6 wynika z faktu, iż utraciło moc zadanie opracowywania i aktualizacji wojewódzkiego planu ochrony infrastruktury krytycznej, określone w obecnie obowiązującej ustawie o zarządzaniu kryzysowym, co jest związane z obowiązkiem opracowania Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej. Proponowane brzmienie ww. przepisu nakłada na komórki organizacyjne właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego w urzędzie wojewódzkim zadanie gromadzenia i przetwarzania informacji dotyczących infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terenie województwa.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym jest zgodny z ustaleniami dyrektywy Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony (Dz. Urz. UE L 2008.345.75).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym będzie miał wpływ na zadania Rady Ministrów, Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, ministrów i kierowników urzędów centralnych odpowiedzialnych za systemy zaopatrzenia w energię i paliwa oraz transportowych i komunikacyjnych, a także organów właściwych do zarządzania kryzysowego.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym udostępniony został, stosownie do ustaleń art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. 169, poz. 1414 oraz z 209 r. Nr 42, poz. 337), w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz stronie internetowej Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. Nie zgłoszono zainteresowania pracami w trybie ustawy.

Projekt przesłany został w ramach konsultacji społecznych:

- 1) do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, która zaopiniowała go pozytywnie,
 - 2) do wojewodów – uwagi zgłosili wojewodowie: dolnośląski i łódzki – uwag nie uwzględniono, gdyż m.in. proponowane zmiany wykraczałyby poza zakres nowelizacji wdrażającej prawo europejskie,
 - 3) do Biura Bezpieczeństwa Narodowego, które uwag nie zgłosiło.
- ### 3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym nie będzie miał wpływu na sektor finansów publicznych. Realizacja zadań związanych z europejską infrastrukturą krytyczną odbywać się będzie w ramach realizacji zadań związanych z infrastrukturą krytyczną, które są już określone w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy. na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na sytuację i rozwój regionów

Projekt nie będzie miał wpływu na ww. sektory.

Tabela zbieżności

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym		
Implementacja dyrektywy Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony		
Treść Dyrektywy	Obowiązek dla państwa członkowskiego	Konieczność wdrożenia/Treść przepisu
Artykuł 1 Przedmiot		
Niniejsza dyrektywa ustanawia procedurę rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej („EIK”) oraz wspólne podejście do oceny potrzeb w zakresie poprawy ochrony takiej infrastruktury w celu lepszej ochrony ludności.		Artykuł ogólny. Nie wymaga implementacji.
Artykuł 2 Definicje		
W rozumieniu niniejszej dyrektywy: a) „infrastruktura krytyczna” oznacza składnik, system lub część infrastruktury zlokalizowane na terytorium państw członkowskich, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na dane państwo członkowskie w wyniku utracenia tych funkcji;		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art.1 pkt 1 lit. a</u> „2) infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców. Infrastruktura krytyczna obejmuje systemy: a) zaopatrzenia w energię, surowce energetyczne i paliwa, b) łączności, c) sieci teleinformatycznych, d) finansowe, e) zaopatrzenia w żywność, f) zaopatrzenia w wodę, g) ochrony zdrowia, h) transportowe, i) ratownicze, j) zapewniające ciągłość działania administracji publicznej, k) produkcji, składowania, przechowywania i stosowania substancji chemicznych i promieniotwórczych, w tym rurociągi substancji niebezpiecznych;”
b) „europejska infrastruktura krytyczna” lub „EIK” oznacza infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium państw członkowskich, której zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie. To, czy wpływ jest istotny, ocenia się w odniesieniu do kryteriów przekrojowych. Obejmuje to skutki wynikające z międzysektorowych współzależności z innymi rodzajami infrastruktury;		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 1 lit. b</u> „2a) europejskiej infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia i instalacje kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców, wyznaczone w systemach, o których mowa w pkt 2 lit. a i h, w zakresie energii elektrycznej, ropy naftowej i gazu ziemnego oraz transportu drogowego, kolejowego, lotniczego, wodnego śródlądowego, żeglugi oceanicznej, żeglugi morskiej bliskiego zasięgu i portów, zlokalizowane na terytorium państw

		członkowskich Unii Europejskiej, których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie;”;
c) „analiza ryzyka” oznacza uwzględnianie stosownych metod postępowania w przypadku zaistnienia zagrożeń, aby ocenić słabe punkty i potencjalne skutki zakłócenia lub zniszczenia infrastruktury krytycznej;		Nie ma obowiązku implementacji definicji.
d) „szczególnie chronione informacje dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej” oznaczają fakty dotyczące infrastruktury krytycznej, które w przypadku ujawnienia mogłyby zostać wykorzystane do zaplanowania i przeprowadzenia działań zmierzających do spowodowania zakłócenia lub zniszczenia urządzeń infrastruktury krytycznej;		Nie ma obowiązku implementacji definicji.
e) „ochrona” oznacza wszelkie działania zmierzające do zapewnienia funkcjonalności, ciągłości działań i integralności infrastruktury krytycznej w celu zapobiegania zagrożeniom, ryzykom lub słabym punktom oraz ograniczenia i neutralizacji ich skutków;		Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: art. 3 pkt 3) ochronie infrastruktury krytycznej - należy przez to rozumieć wszelkie działania zmierzające do zapewnienia funkcjonalności, ciągłości działań i integralności infrastruktury krytycznej w celu zapobiegania zagrożeniom, ryzykom lub słabym punktom oraz ograniczenia i neutralizacji ich skutków oraz szybkiego odtworzenia tej infrastruktury na wypadek awarii, ataków oraz innych zdarzeń zakłócających jej prawidłowe funkcjonowanie;
f) „właściciele/operatorzy europejskiej infrastruktury krytycznej” oznaczają podmioty odpowiedzialne za inwestycje lub bieżącą działalność danego składnika, systemu lub części infrastruktury wyznaczonej jako EIK na mocy niniejszej dyrektywy oraz za związane z nimi inwestycje.		Nie ma obowiązku implementacji definicji.
Artykuł 3 Rozpoznawanie EIK		
1. Zgodnie z procedurą przewidzianą w załączniku III każde państwo członkowskie rozpoznaje potencjalną EIK, która zarówno spełnia kryteria przekrojowe i sektorowe, jak i jest zgodna z definicjami zawartymi w art. 2 lit. a) i b). Komisja może pomóc państwom członkowskim, na ich wniosek, w rozpoznaniu potencjalnej EIK. Komisja może zwrócić uwagę odpowiednich państw członkowskich na istnienie potencjalnej infrastruktury krytycznej, wobec której można uznać, że spełnia ona kryteria wymagane do wyznaczenia jej jako EIK. Każde państwo członkowskie i Komisja będą na bieżąco rozpoznawać potencjalną EIK.	Rozpoznawanie na bieżąco potencjalnej EIK.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3:</u> „Art. 6a. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, na bieżąco rozpoznaje potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną, badając, czy infrastruktura krytyczna spełnia kolejno następujące wymogi: 1) kryteria sektorowe – progi liczbowe ustalone przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, charakteryzujące parametry, wchodzących w skład systemów infrastruktury krytycznej obiektów, urządzeń oraz instalacji lub funkcje realizowane przez te obiekty, urządzenia, instalacje, warunkujące identyfikację infrastruktury krytycznej; 2) stanowi składnik, system lub część infrastruktury, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności, oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską w wyniku utraty tych funkcji; 3) jej zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie Unii Europejskiej;

		4) kryteria przekrojowe – w zakresie przybliżonych progów ustalonych przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej – obejmujące: a) kryterium ofiar w ludziach – oceniane w odniesieniu do ewentualnej liczby ofiar śmiertelnych lub liczby rannych, b) kryterium skutków ekonomicznych – oceniane w odniesieniu do znaczenia strat ekonomicznych lub pogorszenia jakości towarów lub usług, w tym potencjalnych skutków ekologicznych, c) kryterium skutków społecznych – oceniane w odniesieniu do wpływu na zaufanie opinii publicznej, cierpień fizycznych i zakłócenia codziennego życia, w tym utraty podstawowych usług. 2. Infrastruktura krytyczna jest uznawana za potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną po spełnieniu łącznie kolejnych wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 oraz co najmniej jednego z wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 4.
2. Kryteria przekrojowe, o których mowa w ust. 1, są następujące: a) kryterium ofiar w ludziach (oceniane w odniesieniu do ewentualnej liczby ofiar śmiertelnych lub liczby rannych); b) kryterium skutków ekonomicznych (oceniane w odniesieniu do wielkości strat ekonomicznych lub pogorszenia towarów lub usług, w tym potencjalnych skutków ekologicznych); c) kryterium skutków społecznych (oceniane w odniesieniu do wpływu na zaufanie opinii publicznej, cierpień fizycznych i zakłócenia codziennego życia, w tym utraty podstawowych usług). Progi kryteriów przekrojowych opierają się na rozmiarze strat wynikłych z zakłócenia lub zniszczenia danej infrastruktury. Dokładne progi mające zastosowanie do kryteriów przekrojowych określone są w poszczególnych przypadkach przez państwa członkowskie, których dotyczy dana infrastruktura krytyczna.	Dokładne określenie progów do kryteriów przekrojowych.	Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 5b. 2. Program (Narodowy Program Ochrony Infrastruktury Krytycznej) określa: 3) szczegółowe kryteria pozwalające wyodrębnić obiekty, instalacje, urządzenia i usługi wchodzące w skład systemów infrastruktury krytycznej, biorąc pod uwagę ich znaczenie dla funkcjonowania państwa i zaspokojenia potrzeb obywateli. Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6a. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, na bieżąco rozpoznaje potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną, badając, czy infrastruktura krytyczna spełnia kolejno następujące wymogi: 1) kryteria sektorowe – progi liczbowe ustalone przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, charakteryzujące parametry, wchodzących w skład systemów infrastruktury krytycznej obiektów, urządzeń oraz instalacji lub funkcje realizowane przez te obiekty, urządzenia, instalacje, warunkujące identyfikację infrastruktury krytycznej; 2) stanowi składnik, system lub część infrastruktury, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności, oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską w wyniku utraty tych funkcji; 3) jej zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie Unii Europejskiej; 4) kryteria przekrojowe – w zakresie przybliżonych progów ustalonych przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej – obejmujące:

		a) kryterium ofiar w ludziach – oceniane w odniesieniu do ewentualnej liczby ofiar śmiertelnych lub liczby rannych, b) kryterium skutków ekonomicznych – oceniane w odniesieniu do znaczenia strat ekonomicznych lub pogorszenia jakości towarów lub usług, w tym potencjalnych skutków ekologicznych, c) kryterium skutków społecznych – oceniane w odniesieniu do wpływu na zaufanie opinii publicznej, cierpień fizycznych i zakłócenia codziennego życia, w tym utraty podstawowych usług. 2. Infrastruktura krytyczna jest uznawana za potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną po spełnieniu łącznie kolejnych wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 oraz co najmniej jednego z wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 4. <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6b. 2. W celu wyznaczenia europejskiej infrastruktury krytycznej oraz dokładnych progów kryteriów przekrojowych, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa prowadzi rozmowy z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej: 1) na które potencjalna europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może mieć istotny wpływ; 2) na których terytorium zlokalizowana jest potencjalna europejska infrastruktura krytyczna mogąca mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską. 3. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa w rozmowach, o których mowa w ust. 2 przedstawia stanowisko uzgodnione z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnych za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, których przedstawiciele mogą brać udział w rozmowach.”
Każde państwo członkowskie informuje co roku Komisję o liczbie infrastruktur w poszczególnych sektorach, w odniesieniu do których prowadzono dyskusje na temat progów kryteriów przekrojowych.	Informowanie, co roku, Komisję Europejską o liczbie infrastruktur w poszczególnych sektorach, w odniesieniu do których prowadzono dyskusje na temat progów kryteriów przekrojowych.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6c. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje Komisji Europejskiej: 1) co roku informacje o liczbie infrastruktur krytycznych: a) w odniesieniu do których prowadzono z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej rozmowy na temat progów kryteriów przekrojowych, umożliwiającących wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) wchodzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w skład europejskiej infrastruktury krytycznej w poszczególnych systemach, o których mowa w art. 3 pkt 2a oraz o liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma ona wpływ; 2) co 2 lata sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z systemów w których została wyznaczona europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mają charakter niejawný.”

Kryteria sektorowe uwzględniają cechy charakterystyczne poszczególnych sektorów EIK.		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6a. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, na bieżąco rozpoznaje potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną, badając, czy infrastruktura krytyczna spełnia kolejno następujące wymogi: 1) kryteria sektorowe – progi liczbowe ustalone przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, charakteryzujące parametry, wchodzących w skład systemów infrastruktury krytycznej obiektów, urządzeń oraz instalacji lub funkcje realizowane przez te obiekty, urządzenia, instalacje, warunkujące identyfikację infrastruktury krytycznej;”
Komisja wraz z państwami członkowskimi opracowuje wytyczne w sprawie stosowania kryteriów przekrojowych i sektorowych oraz ustala przybliżone progi, które mają być stosowane do rozpoznawania EIK. Kryteria te są niejawnne. Używanie takich wytycznych jest fakultatywne dla państw członkowskich.		Artykuł informacyjny. Nie wymaga implementacji.
3. Do celów wdrażania niniejszej dyrektywy wykorzystuje się sektor energetyczny i transportowy. Podsektory określono w załączniku I. W stosownym przypadku i w połączeniu z przeglądem niniejszej dyrektywy, jak określono w art. 11, można określić kolejne sektory, które będą wykorzystane do celów wprowadzenia niniejszej dyrektywy w życie. Priorytet nadaje się sektorowi ICT.		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 1 lit. b</u> „2a) europejskiej infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia i instalacje kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców, wyznaczone w systemach, o których mowa w pkt 2 lit. a i h, w zakresie energii elektrycznej, ropy naftowej i gazu ziemnego oraz transportu drogowego, kolejowego, lotniczego, wodnego śródlądowego, żeglugi oceanicznej, żeglugi morskiej bliskiego zasięgu i portów, zlokalizowane na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie;”;
Artykuł 4 Wyznaczanie EIK		
1. Każde państwo członkowskie informuje inne państwa członkowskie, na które potencjalna EIK może mieć istotny wpływ, o tożsamości tej infrastruktury i przyczynach wyznaczenia jej jako potencjalnej EIK.	Informowanie innych państw członkowskich, na które potencjalna EIK może mieć istotny wpływ.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6b. 1. O potencjalnej europejskiej infrastrukturze krytycznej dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa informuje właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ta infrastruktura może mieć istotny wpływ. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa podaje nazwę i lokalizację potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej i przyczyny jej wyznaczenia.”
2. Każde państwo członkowskie, na którego terytorium zlokalizowana jest potencjalna EIK, prowadzi dwustronne lub wielostronne rozmowy z innymi państwami członkowskimi, na które potencjalna EIK może mieć istotny wpływ. Komisja może uczestniczyć w tych dyskusjach, ale nie ma dostępu do szczegółowych informacji, które umożliwiłyby jej	Prowadzenie dwustronnych lub wielostronnych rozmów z innymi państwami	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6b. 2. W celu wyznaczenia europejskiej infrastruktury krytycznej oraz dokładnych progów kryteriów przekrojowych, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa prowadzi rozmowy

jednoznaczne rozpoznanie danej infrastruktury.	członkowskimi, na które potencjalna EIK może mieć istotny wpływ.	z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej: 1) na które potencjalna europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może mieć istotny wpływ; 2) na których terytorium zlokalizowana jest potencjalna europejska infrastruktura krytyczna mogąca mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską. 3. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa w rozmowach, o których mowa w ust. 2, przedstawia stanowisko uzgodnione z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnych za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, których przedstawiciele mogą brać udział w rozmowach.”
Każde państwo członkowskie, które ma podstawy, by sądzić, że może mieć na nie istotny wpływ potencjalna EIK, która jednak nie została rozpoznana jako taka przez państwo członkowskie, na którego terytorium jest zlokalizowana, może poinformować Komisję o chęci przeprowadzenia dwustronnych lub wielostronnych rozmów na ten temat. Komisja niezwłocznie powiadamia o takiej chęci państwo członkowskie, na którego terytorium zlokalizowana jest potencjalna EIK, i stara się ułatwić osiągnięcie porozumienia między stronami.	Informowanie Komisji Europejskiej o chęci przeprowadzenia dwustronnych lub wielostronnych rozmów na ten temat nierozpoznanej EIK.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6b. 4. W przypadku, gdy infrastruktura zlokalizowana na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która nie została rozpoznana jako europejska infrastruktura krytyczna, może mieć wpływ na Rzeczpospolitą Polską, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa informuje Komisję Europejską o zamiarze przeprowadzenia rozmów na ten temat.”
3. Państwo członkowskie, na którego terytorium zlokalizowana jest potencjalna EIK, wyznacza ją jako EIK po osiągnięciu porozumienia z państwami członkowskimi, na które dana infrastruktura może mieć istotny wpływ. Wymagana jest akceptacja państwa członkowskiego, na którego terytorium zlokalizowana jest infrastruktura, która ma być wyznaczona jako EIK.	Wyznaczenie EIK po osiągnięciu porozumienia z państwami członkowskimi, na które dana infrastruktura może mieć istotny wpływ.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6b. 5. Na podstawie ustaleń będących wynikiem rozmów, o których mowa w ust. 2, Rada Ministrów wyznacza, w drodze uchwały, z zakresu potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej europejską infrastrukturę krytyczną.”
4. Państwo członkowskie, na którego terytorium zlokalizowana jest wyznaczona EIK, informuje co roku Komisję o liczbie wyznaczonych EIK w poszczególnych sektorach oraz o liczbie państw członkowskich zależnych od każdej wyznaczonej EIK. Tożsamość danej EIK znana jest jedynie państwom członkowskim, na które może ona mieć istotny wpływ.	Informowanie, co roku, Komisję Europejską o liczbie wyznaczonych EIK w poszczególnych sektorach oraz o liczbie państw członkowskich zależnych od każdej wyznaczonej EIK.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6b. 6. Właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma wpływ europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje dane identyfikujące europejską infrastrukturę krytyczną, w tym jej nazwę i lokalizację. 7. Dane, o których mowa w ust. 1 i 6, oraz uchwała, o której mowa w ust. 5 mają charakter niejawný.” „Art. 6c. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje Komisji Europejskiej: 1) co roku informacje o liczbie infrastruktur krytycznych: a) w odniesieniu do których prowadzono z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej rozmowy na temat progów kryteriów przekrojowych, umożliwiających wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

		b) wchodzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w skład europejskiej infrastruktury krytycznej w poszczególnych systemach, o których mowa w art. 3 pkt 2a oraz o liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma ona wpływ; 2) co 2 lata sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z systemów w których została wyznaczona europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mają charakter niejawný.”
5. Państwa członkowskie, na których terytorium zlokalizowana jest EIK, informują właściciela/operatora tej infrastruktury o jej wyznaczeniu jako EIK. Informacje dotyczące wyznaczenia infrastruktury jako EIK należy opatrzyć klauzulą tajności na odpowiednim poziomie.	Informowanie właściciela/operatora infrastruktury o jej wyznaczeniu jako EIK.	Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 5b. 7. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa: 4) informuje o ujęciu w wykazie, o którym mowa w pkt 1, obiektów, instalacji lub urządzeń - ich właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych. Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 2</u> Art. 5b ust 7. „1) na podstawie szczegółowych kryteriów, o których mowa w ust. 2 pkt 3, we współpracy z odpowiednimi ministrami odpowiedzialnymi za systemy, sporządza jednolity wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej z podziałem na systemy. W wykazie wyróżnia się także europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, mogącą mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską. Wykaz ma charakter niejawný;”
6. Proces rozpoznawania i wyznaczania EIK zgodnie z art. 3 i niniejszym artykułem zostaje zakończony w terminie do dnia 12 stycznia 2011 r. i jest poddawany regularnemu przeglądowi.		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6a. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, na bieżąco rozpoznaje potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną, badając, czy infrastruktura krytyczna spełnia kolejno następujące wymogi: 1) kryteria sektorowe – progi liczbowe ustalone przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, charakteryzujące parametry, wchodzących w skład systemów infrastruktury krytycznej obiektów, urządzeń oraz instalacji lub funkcje realizowane przez te obiekty, urządzenia, instalacje, warunkujące identyfikację infrastruktury krytycznej; 2) stanowi składnik, system lub część infrastruktury, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności, oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską w wyniku utraty tych funkcji; 3) jej zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie Unii Europejskiej; 4) kryteria przekrojowe – w zakresie przybliżonych progów ustalonych przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej – obejmujące:

		a) kryterium ofiar w ludziach – oceniane w odniesieniu do ewentualnej liczby ofiar śmiertelnych lub liczby rannych, b) kryterium skutków ekonomicznych – oceniane w odniesieniu do znaczenia strat ekonomicznych lub pogorszenia jakości towarów lub usług, w tym potencjalnych skutków ekologicznych, c) kryterium skutków społecznych – oceniane w odniesieniu do wpływu na zaufanie opinii publicznej, cierpień fizycznych i zakłócenia codziennego życia, w tym utraty podstawowych usług. 2. Infrastruktura krytyczna jest uznawana za potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną po spełnieniu łącznie kolejnych wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 oraz co najmniej jednego z wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 4. Termin zakończenia procesu rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej ma charakter instrukcyjny i nie wymaga implementacji.
Artykuł 5 Plany ochrony infrastruktury		
1. W ramach procedury związanej z planem ochrony infrastruktury („POI”) określa się składniki infrastruktury krytycznej należące do EIK oraz istniejące lub wdrażane rozwiązania służące ochronie tych składników. W załączniku II określono minimalny zakres elementów, które należy uwzględnić w procedurze związanej z POI dla EIK.		Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej „§ 2 ust. 3 Elementami struktury Planu są: 1) dane ogólne: a) obejmujące nazwę i lokalizację infrastruktury krytycznej, b) pozwalające zidentyfikować operatora infrastruktury krytycznej: nazwa, adres i siedziba, numery REGON, NIP i KRS, c) pozwalające zidentyfikować zarządzającego przedsiębiorstwem w imieniu operatora infrastruktury krytycznej: nazwę, adres i siedzibę, numery REGON, NIP i KRS, d) obejmujące w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, zwanej dalej „ustawą” — dane służbowe osoby, o której mowa w art. 6 ust 5a ustawy, odpowiedzialnej za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej, e) obejmujące imię i nazwisko osoby sporządzającej plan; 2) dane infrastruktury krytycznej obejmujące: a) charakterystykę i podstawowe parametry techniczne, b) plan (mapę) z naniesieniem lokalizacji obiektów, instalacji lub systemu, c) funkcjonalne połączenia z innymi obiektami, instalacjami, urządzeniami lub usługami; 3) charakterystyka: a) zagrożeń dla infrastruktury krytycznej oraz oceny ryzyka ich wystąpienia wraz z przewidywanymi scenariuszami rozwoju zdarzeń, b) zależności infrastruktury krytycznej od pozostałych systemów infrastruktury krytycznej oraz możliwości zakłócenia jej funkcjonowania w wyniku zakłóceń powstałych w pozostałych systemach infrastruktury krytycznej, c) zasobów własnych możliwych do wykorzystania w celu ochrony infrastruktury krytycznej,

		d) zasobów właściwych terytorialnie organów, możliwych do wykorzystania w celu ochrony infrastruktury krytycznej; 4) zasadnicze warianty: a) działania w sytuacji zagrożenia lub zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej, b) zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej, c) odtwarzania infrastruktury krytycznej; 5) zasady współpracy z właściwymi miejscowo: a) centrami zarządzania kryzysowego, b) organami administracji publicznej.”
2. Każde państwo członkowskie ocenia, czy każda wyznaczona EIK zlokalizowana na jego terytorium posiada POI lub dysponuje odpowiadającymi mu środkami, które uwzględniają kwestie określone w załączniku II. Jeżeli dane państwo członkowskie uzna, że POI lub odpowiadający mu środek istnieje i jest regularnie aktualizowany, dalsze działania w zakresie wdrażania są zbędne. 3. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że nie przygotowano takiego POI ani odpowiadającego mu środka, zapewnia za pomocą wszelkich środków uznanych za odpowiednie, aby POI lub odpowiadający mu plan został przygotowany z uwzględnieniem kwestii wymienionych w załączniku II.	Ocenianie, czy każda wyznaczona EIK posiada POI lub dysponuje odpowiadającymi mu środkami.	Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 6 ust. 5 i 6: „5. Właściciele oraz posiadacze samoistni i zależni obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej mają obowiązek ich ochrony, w szczególności przez przygotowanie i wdrażanie, stosownie do przewidywanych zagrożeń, planów ochrony infrastruktury krytycznej oraz utrzymywanie własnych systemów rezerwowych zapewniających bezpieczeństwo i podtrzymujących funkcjonowanie tej infrastruktury, do czasu jej pełnego odtworzenia. 6. Jeżeli dla obiektów, instalacji, urządzeń i usług infrastruktury krytycznej istnieją, utworzone na podstawie innych przepisów, plany odpowiadające wymogom planu ochrony infrastruktury krytycznej, uznaje się, iż wymóg posiadania takiego planu jest spełniony.” Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej „§3. Operator infrastruktury krytycznej sporządza plan w terminie 9 miesięcy od daty otrzymania od dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, zwanego dalej „dyrektorem Centrum”, informacji o ujęciu w wykazie, o której mowa w art. 5b ust. 7 pkt 4 ustawy.” „§4. 6. Operator infrastruktury krytycznej przedkłada plan wraz z arkuszem uzgodnień do zatwierdzenia dyrektorowi Centrum w terminie 14 dni od daty dokonania ostatniego uzgodnienia. 7. W przypadku braku uzgodnienia ze względu na rozbieżność stanowisk, operator infrastruktury krytycznej przedkłada plan wraz z protokołem rozbieżności do zatwierdzenia dyrektorowi Centrum w terminie 14 dni od daty zakończenia uzgodnień ze wszystkimi podmiotami, o których mowa w ust 1. 8. Dyrektor Centrum, po rozpatrzeniu ewentualnych rozbieżności, zatwierdza plan w terminie 90 dni od daty przedłożenia. Przepisy ust. 3—5 stosuje się odpowiednio.”
Każde państwo członkowskie upewnia się, czy POI lub odpowiadające mu plany istnieją i są poddawane regularnym przeglądom, w ciągu roku od daty wyznaczenia danej infrastruktury krytycznej jako EIK. Okres ten może zostać przedłużony w wyjątkowych okolicznościach po	Upewnienie się, czy POI lub odpowiadające mu plany istnieją i są	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej „§4. 6. Operator infrastruktury krytycznej przedkłada plan wraz z arkuszem uzgodnień do

osiągnięciu porozumienia z organem państwa członkowskiego i powiadomieniu Komisji.	poddawane regularnym przeglądom, w ciągu roku od daty wyznaczenia danej infrastruktury krytycznej jako EIK.	zatwierdzenia dyrektorowi Centrum w terminie 14 dni od daty dokonania ostatniego uzgodnienia. 7. W przypadku braku uzgodnienia ze względu na rozbieżność stanowisk, operator infrastruktury krytycznej przedkłada plan wraz z protokołem rozbieżności do zatwierdzenia dyrektorowi Centrum w terminie 14 dni od daty zakończenia uzgodnień ze wszystkimi podmiotami, o których mowa w ust 1. 8. Dyrektor Centrum, po rozpatrzeniu ewentualnych rozbieżności, zatwierdza plan w terminie 90 dni od daty przedłożenia. Przepisy ust. 3—5 stosuje się odpowiednio.” „§ 5.1. Aktualizacja planów odbywa się w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na dwa lata. 2. Wprowadzone zmiany wymagają uzgodnienia i zatwierdzenia, w trybie określonym w § 4.”
4. Jeżeli istnieją już ustalenia dotyczące nadzoru lub nadzoru systemowego nad daną EIK, niniejszy artykuł nie narusza ich, a właściwy organ państwa członkowskiego, o którym mowa w niniejszym artykule, jest organem nadzorczym na mocy tych istniejących ustaleń.		Artykuł ogólny. Nie wymaga implementacji
5. W przypadku zgodności ze środkami, w tym środkami wspólnotowymi, które w danym sektorze wymagają lub odnoszą się do wymogu posiadania planu podobnego do POI lub odpowiadającego temu planowi oraz nadzoru systemowego nad takim planem przez właściwy organ, uznaje się, że spełnione są wszystkie wymogi państw członkowskich określone w niniejszym artykule lub przyjęte na jego mocy. Wytyczne w sprawie stosowania, o których mowa w art. 3 ust. 2, zawierają orientacyjny wykaz takich środków.		Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 6 „6. Jeżeli dla obiektów, instalacji, urządzeń i usług infrastruktury krytycznej istnieją, utworzone na podstawie innych przepisów, plany odpowiadające wymogom planu ochrony infrastruktury krytycznej, uznaje się, iż wymóg posiadania takiego planu jest spełniony.” Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej „§6.1. Operator infrastruktury krytycznej, który jest w posiadaniu innego planu, opracowanego na podstawie przepisów odrębnych i odpowiadającego wymogom, o których mowa w § 2, może przedłożyć ten plan dyrektorowi Centrum w celu uznania spełnienia obowiązku posiadania planu odpowiadającego wymogom planu. 2. Dyrektor Centrum, kierując się potrzebą zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej oraz Narodowym Programem Ochrony Infrastruktury Krytycznej, uznaje spełnienie obowiązku posiadania planu odpowiadającego wymogom planu ochrony infrastruktury krytycznej w trybie określonym w § 4 ust. 3 – 8.”.
Artykuł 6 Urzędnicy łącznikowi ds. Ochrony		
1. Urzędnik łącznikowy ds. ochrony pełni w sprawach związanych z ochroną funkcję punktu kontaktowego między właścicielem/operatorem EIK a właściwym organem państwa członkowskiego.		Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 6 5a. Właściciele, posiadacze samoistni i zależni, o których mowa w ust. 5, mają obowiązek wyznaczyć, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 5b ust. 7 pkt 4, osobę odpowiedzialną za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej

2. Każde państwo członkowskie ocenia, czy każda wyznaczona EIK zlokalizowana na jego terytorium powołała urzędnika łącznikowego ds. ochrony lub osobę mu odpowiadającą. Jeżeli dane państwo członkowskie uzna, że powołano urzędnika łącznikowego ds. ochrony lub osobę mu odpowiadającą, dalsze działania w zakresie wdrażania są zbędne.	Ocenienie, czy każda wyznaczona EIK powołała urzędnika łącznikowego ds. ochrony lub osobę mu odpowiadającą.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej „§ 2 ust. 3 Elementami struktury Planu są: 1) dane ogólne: d) obejmujące w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, zwanej dalej „ustawą” — dane służbowe osoby, o której mowa w art. 6 ust 5a ustawy, odpowiedzialnej za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej, „§4. 8. Dyrektor Centrum, po rozpatrzeniu ewentualnych rozbieżności, zatwierdza plan w terminie 90 dni od daty przedłożenia. Przepisy ust. 3—5 stosuje się odpowiednio.” „§6.1. Operator infrastruktury krytycznej, który jest w posiadaniu innego planu, opracowanego na podstawie przepisów odrębnych i odpowiadającego wymogom, o których mowa w § 2, może przedłożyć ten plan dyrektorowi Centrum w celu uznania spełnienia obowiązku posiadania planu odpowiadającego wymogom planu. 2. Dyrektor Centrum, kierując się potrzebą zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej oraz Narodowym Programem Ochrony Infrastruktury Krytycznej, uznaje spełnienie obowiązku posiadania planu odpowiadającego wymogom planu ochrony infrastruktury krytycznej w trybie określonym w § 4 ust. 3 – 8.”.
3. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że w odniesieniu do wyznaczonej EIK nie powołano urzędnika łącznikowego ds. ochrony ani osoby mu odpowiadającej, zapewnia za pomocą wszelkich środków uznanych za odpowiednie, aby został powołany urzędnik łącznikowy ds. ochrony lub osoba mu odpowiadająca.		Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 6 5a. Właściciele, posiadacze samoistni i zależni, o których mowa w ust. 5, mają obowiązek wyznaczyć, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 5b ust. 7 pkt 4, osobę odpowiedzialną za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej
4. Każde państwo członkowskie wprowadza odpowiedni mechanizm umożliwiający komunikację między właściwym organem państwa członkowskiego a urzędnikiem łącznikowym ds. ochrony lub osobą mu odpowiadającą w celu wymiany istotnych informacji dotyczących rozpoznanych zagrożeń i ryzyka dla danej EIK. Mechanizm komunikacji nie narusza wymogów krajowych dotyczących dostępu do informacji szczególnie chronionych i niejawnych. 5. W przypadku zgodności ze środkami, w tym środkami wspólnotowymi, które w danym sektorze nakładają wymóg lub odnoszą się do wymogu powołania urzędnika łącznikowego ds. ochrony lub osoby mu odpowiadającej, uznaje się, że spełnione są wszystkie wymogi państw członkowskich określone w niniejszym artykule lub przyjęte na jego mocy. Wytyczne w sprawie stosowania, o których mowa w art. 3 ust. 2, zawierają orientacyjny wykaz takich środków.	Wprowadzenie odpowiednich mechanizmów umożliwiających komunikację między właściwym organem państwa członkowskiego a urzędnikiem łącznikowym ds. ochrony lub osobą mu odpowiadającą.	Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 6 5a. Właściciele, posiadacze samoistni i zależni, o których mowa w ust. 5, mają obowiązek wyznaczyć, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 5b ust. 7 pkt 4, osobę odpowiedzialną za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej „§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o uczestnikach Programu, należy przez to rozumieć organy administracji publicznej i służby odpowiedzialne za bezpieczeństwo narodowe, operatorów infrastruktury krytycznej oraz inne organy i służby publiczne, które realizują obowiązki określone w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, zwanej dalej „ustawą”, i współpracują w zakresie Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej. § 7. 1. Stworzenie warunków do poprawy bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej nastąpi przez: 6) współpracę w realizacji Programu. 2. Współpraca w realizacji Programu polega na utrzymywaniu kontaktów pomiędzy jego uczestnikami

		przez konferencje, seminaria, prowadzenie forum dyskusyjnego, przygotowanie i udział w ćwiczeniach i szkoleniach oraz wymianę informacji dotyczących: 1) identyfikacji obszarów działań niezbędnych w celu podniesienia poziomu ochrony infrastruktury krytycznej; 2) zidentyfikowanych zagrożeń dla infrastruktury krytycznej; 3) spodziewanego lub zaobserwowanego zwiększenia zapotrzebowania na usługi lub produkty dostarczane przez operatorów infrastruktury krytycznej; 4) spodziewanych przerw lub zakłóceń w dostawach usług lub produktów dostarczanych przez operatorów infrastruktury krytycznej; 5) wsparcia działań podejmowanych przez operatorów infrastruktury krytycznej w przypadku zniszczenia lub zakłócenia funkcjonowania tej infrastruktury; 6) ochrony infrastruktury krytycznej, funkcjonowania wewnętrznych mechanizmów tej ochrony i zarządzania kryzysowego; 7) przygotowania i aktualizacji Programu.”
Artykuł 7 Sprawozdawczość		
1. Każde państwo członkowskie przeprowadza ocenę zagrożenia w odniesieniu do podsektorów EIK w ciągu roku od daty wyznaczenia na jego terytorium danej infrastruktury krytycznej jako EIK w ramach tych podsektorów.	Przeprowadzenie oceny zagrożenia w odniesieniu do podsektorów EIK w ciągu roku od daty wyznaczenia EIK.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej „§ 5. 1. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych, o których mowa w art. 5b ust. 3 ustawy, w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania kryteriów, przygotowują, w zakresie ich właściwości, i przedkładają dyrektorowi Centrum informacje zawierające: 1) charakterystykę obszaru zadaniowego pozostającego w ich właściwości, obejmującą identyfikację jego zasobów, podsystemów, funkcji i zależności od innych systemów infrastruktury krytycznej; 2) propozycje wymagań i standardów pozwalających zapewnić ciągłość funkcjonowania infrastruktury krytycznej; 3) ogólną ocenę ryzyka dla funkcjonowania opisywanego obszaru zadaniowego, uwzględniającą zagrożenia, podatności na zagrożenie oraz konsekwencje zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej; 4) propozycje priorytetów w zakresie odtwarzania infrastruktury krytycznej; 5) możliwe sposoby zapobiegania zakłóceniom funkcjonowania obszaru zadaniowego będących skutkiem zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej; 6) propozycje programów badawczych i rozwojowych mogących przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej”.
2. Każde państwo członkowskie co 2 lata przekazuje Komisji podsumowujące sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z sektorów EIK, w których EIK została wyznaczona zgodnie z art. 4 i jest zlokalizowana na jego terytorium.	Przekazywanie, co 2 lata, Komisji Europejskiej podsumowujące sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: „Art. 6c. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje Komisji Europejskiej: 1) co roku informacje o liczbie infrastruktur krytycznych: a) w odniesieniu do których prowadzono z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej rozmowy na temat progów kryteriów przekrojowych, umożliwiających wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) wchodzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w skład europejskiej infrastruktury

	punktów stwierdzonych w każdym z sektorów EIK.	krytycznej w poszczególnych systemach, o których mowa w art. 3 pkt 2a oraz o liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma ona wpływ; 2) co 2 lata sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z systemów w których została wyznaczona europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mają charakter niejawný.”
Komisja może opracować wspólny wzór takich sprawozdań we współpracy z państwami członkowskimi.		Zadanie Komisji Europejskiej
Każde sprawozdanie zostaje opatrzone klauzulą tajności na poziomie uznanym za odpowiedni przez państwo członkowskie pochodzenia.		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: „Art. 6c. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje Komisji Europejskiej: 1) co roku informacje o liczbie infrastruktur krytycznych: a) w odniesieniu do których prowadzono z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej rozmowy na temat progów kryteriów przekrojowych, umożliwiających wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) wchodzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w skład europejskiej infrastruktury krytycznej w poszczególnych systemach, o których mowa w art. 3 pkt 2a oraz o liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma ona wpływ; 2) co 2 lata sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z systemów w których została wyznaczona europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mają charakter niejawný.”
3. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 2, Komisja i państwa członkowskie oceniają, czy w poszczególnych sektorach należy na poziomie Wspólnoty rozważyć dalsze środki ochrony EIK. Działania te podejmowane są w połączeniu z przeglądem niniejszej dyrektywy, ustanowionym w art. 11.		Artykuł informacyjny. Nie wymaga implementacji.
4. Komisja we współpracy z państwami członkowskimi może opracować wspólne wytyczne w sprawie metod przeprowadzania analiz ryzyka w odniesieniu do EIK. Używanie takich wytycznych będzie fakultatywne dla państw członkowskich.		Zadanie Komisji Europejskiej.
Artykuł 8 Wsparcie Komisji dla EIK		
Za pośrednictwem właściwego organu państwa członkowskiego Komisja udziela właścicielom /operatorom wyznaczonej EIK wsparcia polegającego na udostępnianiu im najlepszych praktyk i metod oraz dodatkowych szkoleń i wymiany informacji na temat innowacji technicznych w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej		Zadanie Komisji Europejskiej.
Artykuł 9 Szczególnie chronione informacje dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej		
1. Każda osoba, która zgodnie z niniejszą dyrektywą ma w imieniu danego państwa członkowskiego lub Komisji dostęp do informacji niejawných, podlega postępowaniu sprawdzającemu przeprowadzanemu	Zapewnienie, aby szczególnie chronione	Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 5b. 6. Do programu (Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej) stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawných.

na właściwym poziomie. Państwa członkowskie, Komisja i właściwe organy nadzorcze zapewniają, aby szczególnie chronione informacje dotyczące ochrony EIK przekazywane państwom członkowskim lub Komisji nie były wykorzystywane do celów innych niż ochrona infrastruktury krytycznej. 2. Niniejszy artykuł stosuje się również do informacji nieprzekazywanych na piśmie, a wymienianych podczas spotkań, na których omawiane są kwestie wymagające szczególnej ostrożności.	informacje dotyczące ochrony EIK przekazywane państwom członkowskim lub Komisji nie były wykorzystywane do celów innych niż ochrona infrastruktury krytycznej.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 2</u> Art. 5b ust 7. „1) na podstawie szczegółowych kryteriów, o których mowa w ust. 2 pkt 3, we współpracy z odpowiednimi ministrami odpowiedzialnymi za systemy, sporządza jednolity wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej z podziałem na systemy. W wykazie wyróżnia się także europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, mogącą mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską. Wykaz ma charakter niejawný;”; <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6b. 1. O potencjalnej europejskiej infrastrukturze krytycznej dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa informuje właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ta infrastruktura może mieć istotny wpływ. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa podaje nazwę i lokalizację potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej i przyczyny jej wyznaczenia. 6. Właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma wpływ europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje dane identyfikujące europejską infrastrukturę krytyczną, w tym jej nazwę i lokalizację; 7. Dane, o których mowa w ust. 1 i 6, oraz uchwała, o której mowa w ust. 5 mają charakter niejawný.” <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6c. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje Komisji Europejskiej: 1) co roku informacje o liczbie infrastruktur krytycznych: a) w odniesieniu do których prowadzono z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej rozmowy na temat progów kryteriów przekrojowych, umożliwiających wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) wchodzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w skład europejskiej infrastruktury krytycznej w poszczególnych systemach, o których mowa w art. 3 pkt 2a oraz o liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma ona wpływ; 2) co 2 lata sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z systemów w których została wyznaczona europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mają charakter niejawný.” Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej §2. 6. Do planu stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawných lub o ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa.
--	---	---

Artykuł 10 Punkty kontaktowe ds. ochrony europejskiej infrastruktury krytycznej		
1. Każde państwo członkowskie wyznacza punkt kontaktowy ds. ochrony europejskiej infrastruktury krytycznej („punkty kontaktowe ds. ochrony EIK”). 2. Punkt kontaktowy ds. ochrony EIK koordynuje kwestie związane z ochroną europejskiej infrastruktury krytycznej na swoim własnym terytorium, a także z innymi państwami członkowskimi i Komisją. Wyznaczenie punktu kontaktowego ds. ochrony EIK nie wyklucza uczestnictwa innych organów państw członkowskich w sprawach związanych z ochroną EIK.	Wyznaczenie punktu kontaktowego ds. ochrony europejskiej infrastruktury krytycznej.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 4</u> „11) realizacja zadań planistycznych i programowych z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej oraz europejskiej infrastruktury krytycznej, w tym opracowywanie i aktualizacja załącznika funkcjonalnego do Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego dotyczącego ochrony infrastruktury krytycznej, a także współpraca, jako krajowy punkt kontaktowy, z instytucjami Unii Europejskiej i Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego oraz ich krajami członkowskimi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej;”
Artykuł 11 Przegląd		
Przegląd niniejszej dyrektywy rozpocznie się w dniu 12 stycznia 2012 r.		Artykuł informacyjny. Nie wymaga implementacji
Artykuł 12 Wdrażanie		
Państwa członkowskie przyjmują niezbędne przepisy w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy do dnia 12 stycznia 2011 r. Niezwłocznie informują one o tym fakcie Komisję oraz przekazują jej teksty tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odniesienia ustalany jest przez państwa członkowskie.	Przyjęcie niezbędnych przepisów w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy do dnia 12 stycznia 2011 r.	Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym. Ustawa z dnia 17 lipca 2009 r. o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej. Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym.
Artykuł 13 Wejście w życie		
Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Dyrektywa ogłoszona została 23.12.2008 r.		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: „Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”
Artykuł 14 Adresaci		
Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.		Artykuł ogólny. Nie wymaga implementacji
ZAŁĄCZNIK I Wykaz sektorów EIK		
1. Energia a) energia elektryczna - infrastruktura i urządzenia do wytwarzania i przesyłania energii elektrycznej w odniesieniu do dostaw energii elektrycznej, b) ropa naftowa - produkcja, rafinacja, przetwarzanie, magazynowanie i przesyłanie rurociągami ropy naftowej, c) gaz - produkcja, rafinacja, przetwarzanie, magazynowanie i przesyłanie gazociągami gazu, w tym terminale skroplonego gazu ziemnego (LNG) 2. Transport		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 1 lit. b</u> „2a) europejskiej infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia i instalacje kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców, wyznaczone w systemach, o których mowa w pkt 2 lit. a i h, w zakresie energii elektrycznej, ropy naftowej i gazu ziemnego oraz transportu drogowego, kolejowego, lotniczego, wodnego śródlądowego, żeglugi oceanicznej, żeglugi morskiej bliskiego zasięgu i portów, zlokalizowane na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, których zakłócenie lub zniszczenie miałoby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie;”

a) transport drogowy, b) transport kolejowy, c) transport lotniczy, d) transport wodny śródlądowy, e) żegluga oceaniczna, żegluga morska bliskiego zasięgu i porty; Procedura rozpoznawania przez państwa członkowskie infrastruktury krytycznej, która może być wyznaczona jako EIK, jest realizowana zgodnie z art. 3. Wykaz sektorów EIK sam w sobie nie tworzy zatem ogólnego zobowiązania do wyznaczenia EIK w każdym sektorze.		
ZAŁĄCZNIK II PROCEDURA DOTYCZĄCA POI DLA EIK W POI określa się składniki infrastruktury krytycznej oraz istniejące lub wdrażane rozwiązania służące ich ochronie. Procedura dotycząca POI dla EIK obejmuje co najmniej: 1) rozpoznanie ważnych składników infrastruktury; 2) przeprowadzenie analizy ryzyka opartej na scenariuszach postępowania w przypadku zaistnienia poważnych zagrożeń, analizie słabych punktów każdego ze składników infrastruktury i analizie potencjalnych skutków; oraz 3) rozpoznanie, selekcję i ustalenie hierarchii ważności środków przeciwdziałania i procedur z podziałem na: — stałe środki bezpieczeństwa, określające niezbędne inwestycje i środki w dziedzinie bezpieczeństwa, które powinny być stale stosowane. W tej części planu znajdują się informacje dotyczące środków ogólnych, takich jak środki techniczne (w tym instalacje urządzeń wykrywających, kontrola dostępu, środki zabezpieczające i zapobiegawcze); środków organizacyjnych (w tym procedur sygnalizowania zagrożeń i zarządzania kryzysowego); środków kontrolno-weryfikacyjnych; komunikacji; podnoszenia świadomości i szkolenia oraz bezpieczeństwa systemów informacyjnych, — zróżnicowane środki ochrony, które mogą zostać uruchomione w zależności od zmieniającego się poziomu ryzyka i zagrożenia.		
		Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej „§ 2 ust. 3 Elementami struktury Planu są: 1) dane ogólne: a) obejmujące nazwę i lokalizację infrastruktury krytycznej, b) pozwalające zidentyfikować operatora infrastruktury krytycznej: nazwa, adres i siedziba, numery REGON, NIP i KRS, c) pozwalające zidentyfikować zarządzającego przedsiębiorstwem w imieniu operatora infrastruktury krytycznej: nazwę, adres i siedzibę, numery REGON, NIP i KRS, d) obejmujące w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, zwanej dalej „ustawą” — dane służbowe osoby, o której mowa w art. 6 ust 5a ustawy, odpowiedzialnej za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej, e) obejmujące imię i nazwisko osoby sporządzającej plan; 2) dane infrastruktury krytycznej obejmujące: a) charakterystykę i podstawowe parametry techniczne, b) plan (mapę) z naniesieniem lokalizacji obiektów, instalacji lub systemu, c) funkcjonalne połączenia z innymi obiektami, instalacjami, urządzeniami lub usługami; 3) charakterystyka: a) zagrożeń dla infrastruktury krytycznej oraz oceny ryzyka ich wystąpienia wraz z przewidywanymi scenariuszami rozwoju zdarzeń, b) zależności infrastruktury krytycznej od pozostałych systemów infrastruktury krytycznej oraz możliwości zakłócenia jej funkcjonowania w wyniku zakłóceń powstałych w pozostałych systemach infrastruktury krytycznej, c) zasobów własnych możliwych do wykorzystania w celu ochrony infrastruktury krytycznej, d) zasobów właściwych terytorialnie organów, możliwych do wykorzystania w celu ochrony infrastruktury krytycznej; 4) zasadnicze warianty: a) działania w sytuacji zagrożenia lub zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej, b) zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej, c) odtwarzania infrastruktury krytycznej;

		5) zasady współpracy z właściwymi miejscowo: a) centrami zarządzania kryzysowego, b) organami administracji publicznej.”
ZALĄCZNIK III Procedura rozpoznawania przez państwa członkowskie infrastruktury krytycznej, która może być wyznaczona jako EIK zgodnie z art. 3		
Artykuł 3 wymaga, aby każde państwo członkowskie rozpoznało infrastrukturę krytyczną, która może być wyznaczona jako EIK. Procedurę tę wdraża każde państwo członkowskie w następującym ciągu kolejnych etapów. Potencjalna EIK niespełniająca wymogów jednego z następujących kolejnych etapów uznawana jest za „niebędącą EIK” i zostaje wyłączona z procedury. Potencjalna EIK, które jest zgodna z definicjami, przechodzi następne etapy tej procedury Etap 1 Każde państwo członkowskie stosuje kryteria sektorowe w celu dokonania pierwszej selekcji infrastruktury krytycznej w danym sektorze. Etap 2 Każde państwo członkowskie stosuje definicje infrastruktury krytycznej zgodnie z art. 2 lit. a) w odniesieniu do potencjalnej EIK rozpoznanej w etapie 1. To, czy wpływ jest istotny, określa się przy użyciu krajowych metod rozpoznawania infrastruktury krytycznej lub w odniesieniu do kryteriów przekrojowych, na odpowiednim szczeblu krajowym. W przypadku infrastruktury świadczącej niezbędne usługi bierze się pod uwagę to, czy dostępne są alternatywy, a także czas trwania zakłócenia/naprawy. Etap 3 Każde państwo członkowskie stosuje transgraniczny element definicji EIK zgodnie z art. 2 lit. b) w odniesieniu do potencjalnej EIK, która przeszła dwa pierwsze etapy tej procedury. Potencjalna EIK, która jest zgodna z tą definicją, przechodzi następny etap tej procedury. W przypadku infrastruktury świadczącej niezbędne usługi bierze się pod uwagę to, czy dostępne są alternatywy, a także czas trwania zakłócenia/naprawy. Etap 4 Każde państwo członkowskie stosuje kryteria przekrojowe w odniesieniu do pozostałej potencjalnej EIK. Kryteria przekrojowe uwzględniają: rozmiar strat oraz – w przypadku infrastruktury świadczącej niezbędne usługi – to, czy dostępne są alternatywy, a także czas trwania zakłócenia/naprawy. Potencjalna EIK, która nie spełnia kryteriów przekrojowych, nie będzie uważana za EIK. O potencjalnej EIK, która przeszła tę procedurę, informowane są tylko te państwa członkowskie, na które potencjalna EIK może mieć istotny wpływ.		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: Art. 1 pkt 3 „Art. 6a. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, na bieżąco rozpoznaje potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną, badając, czy infrastruktura krytyczna spełnia kolejno następujące wymogi: 1) kryteria sektorowe – progi liczbowe ustalone przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, charakteryzujące parametry, wchodzących w skład systemów infrastruktury krytycznej obiektów, urządzeń oraz instalacji lub funkcje realizowane przez te obiekty, urządzenia, instalacje, warunkujące identyfikację infrastruktury krytycznej; 2) stanowi składnik, system lub część infrastruktury, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności, oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską w wyniku utraty tych funkcji; 3) jej zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie Unii Europejskiej; 4) kryteria przekrojowe – w zakresie przybliżonych progów ustalonych przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej – obejmujące: a) kryterium ofiar w ludziach – oceniane w odniesieniu do ewentualnej liczby ofiar śmiertelnych lub liczby rannych, b) kryterium skutków ekonomicznych – oceniane w odniesieniu do znaczenia strat ekonomicznych lub pogorszenia jakości towarów lub usług, w tym potencjalnych skutków ekologicznych, c) kryterium skutków społecznych – oceniane w odniesieniu do wpływu na zaufanie opinii publicznej, cierpienie fizycznych i zakłócenia codziennego życia, w tym utraty podstawowych usług. 2. Infrastruktura krytyczna jest uznawana za potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną po spełnieniu łącznie kolejnych wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 oraz co najmniej jednego z wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE-920- 222 -10/ma/ 5
SM-1832

dot.: RM-10-108-10 z 26.08.2010 r.

Warszawa, dnia 27 sierpnia 2010 r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgiałewicz

Do wiadomości:

Pan Jerzy Miller
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji